

задачѣтъ си, т. е. сж културно-просвѣтителни и отварятъ библиотеки, курсове и пр., и то българскитѣ, или може да обнеме и други ученолюбиви дружества съ по-специални задачи, напр., женско-образователни, етични, археологични, за издаване популярни книжки, родителско-възпитателни, партийни клубове — читалища, инородни читалища и пр.? Нашето мнение е, съюзътъ да се ограничи само съ българскитѣ читалища и съответнитѣ тѣмъ дружества, като изостави ония съ по-специална целъ. Инакъ, задачѣтъ на съюза ще се объркатъ много. Поне учредителниятъ конгресъ да се основе отъ тѣхъ, а сетне вече да се разширяватъ рамкитѣ, ако трѣбва.

2. Относително това, дали свикването на учредителенъ конгресъ не е прибрзано и не би трѣвало да се предшествува отъ една конференция на читалищни дейци, ний сме на мнение да не се усложнява работата съ никакви конференции, а да се върви направо къмъ целта. Тѣй както комитетата подготвя и подема работата, задачата на конгреса ще бжде много улеснена.

3. Както ще се види отъ протоколъ № 1, комитетътъ е на мнение да се състои конгреса въ гр. Сливенъ, въ салона на читалището „Зора“. Съ това ще се направи една честь на най-старото българско читалище. Но въ печата се изказаха, че по-добре било да стане конгреса въ столицата, защото „София е центъръ на културния животъ въ страната: тукъ сж първитѣ редове отъ бивши и бждащи читалищни дейци въ цѣлата страна. Най-после София е единствения леснодостъпенъ пунктъ за всички крайнини на царството. А читалищнитѣ дейци не ще дойдатъ на конгресъ съ пжтни и дневни, нали?“ (Сп. „Наблюдатель“ год. I. кн. VIII.). Като изтъкваме и това второ мнение, комитетътъ, разбира се, пледира пакъ въ полза на своето, безъ да иска да умаловажава другото.

4. Относително датата за свикване конгреса, ний подържаме пакъ да се състои той по великденскитѣ празници. Тогава е най-удобно за всички. Може да се изостави само първия день. Втория и третия сж достатъчни за да се приеме устава и избере централенъ комитетъ, особено щомъ се предварително пригответъ и разгласи проекто-устава. Задачѣтъ на читалищното съзряване сж толкова ясни и опредѣлени, че едва ли ще се явятъ голѣми разногласия и разисквания.

5. По кой начинъ да стане избора на делегати? Ако всѣко читалище или дружество прати свой делегатъ, може би ще се набератъ до 5-6,000 души. Но много отъ читалищата, особено селскитѣ, по разни причини не ще могатъ да извършатъ това. Ако прибѣгнатъ до упълномощяване, то ще излѣзе безсистемно. Има втори начинъ: читалищата и дружествата на всѣка административна околия да си избиратъ общъ делегатъ или делегати. Ний препоръчваме единъ трети начинъ, който ни се вижда по-целесъобразенъ: всички градски читалища или дружества, споразумѣни по-между си по административни околии, да изпратятъ сжщо по единъ делегатъ за всѣка околия. Тоя начинъ ни се вижда препоръчителенъ, защото условията на градскитѣ читалища и дружества сж малко по-други отъ тия на селскитѣ, та и представителитѣ имъ да сж отдѣлни, за да бждатъ застъпени въ конгреса по-добре всички условия и интереси. Обаче, ще ли бжде възможно споразумение за избора сега за сега? Кой ще го предприеме за всѣка околия отдѣлно, кога, какъ? И ще има ли резултатъ или ще се появятъ разногласия? По-неже туй е съпроводено на първо време съ трудности, то ний препоръчваме да се приложи нашия начинъ за учредителния конгресъ факултативно т. е. които селски дружества успѣятъ да се споразумѣятъ по административни околии — добре; които не — нека си пратятъ отдѣлно делегати, или да упълномощятъ други такива.